

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

04. Το βιβλίο των τεσσάρων (04. Catukkanipāṭapāḷi)

5. Η πέμπτη πεντηκοντάδα (5. Pañcamaparaṇāsakaṃ)

[AN 4.201-783, PTS 2.217-2.257]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

04. Το βιβλίο των τεσσάρων

5. Η πέμπτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για το ενάρετο άτομο

1. Η ομιλία για τους κανόνες εξάσκησης

201. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το ανάρετο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο· και το ενάρετο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ανάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οينوπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ανάρετο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος λέει ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία· ο ίδιος καταναλώνει οينوπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια, και παρακινεί τους άλλους στην κατανάλωση οينوπνευματωδών ποτών, ηδυπότων και μεθυστικών που προξενούν απροσεξία. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ενάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ενάρετο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, και

παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τα οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον άπιστο

202. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το ανάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο· και το ενάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι ολιγομαθής, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, στερείται σοφίας. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ανάρτεο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος είναι άπιστος, και παρακινεί τους άλλους στην απιστία· ο ίδιος είναι αδιάντροπος, και παρακινεί τους άλλους στην αδιαντροπία· ο ίδιος είναι χωρίς ηθικό φόβο, και παρακινεί τους άλλους στον μη ηθικό φόβο· ο ίδιος είναι ολιγομαθής, και παρακινεί τους άλλους στην ολιγομάθεια· ο ίδιος είναι οκνηρός, και παρακινεί τους άλλους στην οκνηρία· ο ίδιος είναι επιλήσμων, και παρακινεί τους άλλους στη λησμοσύνη· ο ίδιος στερείται σοφίας, και παρακινεί τους άλλους στην έλλειψη σοφίας. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ενάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, είναι πολυμαθής, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ενάρτεο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος είναι τέλειος στην πίστη, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα της πίστεως· ο ίδιος έχει ντροπή, και παρακινεί τους άλλους στην ντροπή· ο ίδιος έχει ηθικό φόβο, και παρακινεί τους άλλους στον ηθικό φόβο· ο ίδιος είναι πολυμαθής, και παρακινεί τους άλλους στην πολυμάθεια· ο ίδιος καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, και παρακινεί τους άλλους στη διέγερση της ενεργητικότητας· ο ίδιος είναι μνήμων, και παρακινεί τους άλλους στην εφαρμογή της μνήμης· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα της σοφίας. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τις επτά πράξεις

203. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το ανάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο· και το ενάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ανάρτεο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος λέει

ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία· ο ίδιος μιλάει διχαστικά, και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία· ο ίδιος μιλάει σκληρά, και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία· ο ίδιος φλυαρεί, και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ενάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ενάρετο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία· ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τις δέκα πράξεις

204. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το ανάρετο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο· και το ενάρετο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ανάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ανάρετο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία· ο ίδιος έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον θυμό· ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ενάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ενάρετο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία· ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου, και

παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό· ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον οκταπλό

205. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το ανάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο· και το ενάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένη άποψη, έχει λανθασμένο λογισμό, έχει λανθασμένη ομιλία, έχει λανθασμένη πράξη, έχει λανθασμένο βιοπορισμό, έχει λανθασμένη προσπάθεια, έχει λανθασμένη μνήμη, έχει λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ανάρτεο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει λανθασμένη άποψη, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη· ο ίδιος έχει λανθασμένο λογισμό, και παρακινεί τους άλλους στον λανθασμένο λογισμό· ο ίδιος έχει λανθασμένη ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη ομιλία· ο ίδιος έχει λανθασμένη πράξη, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη πράξη· ο ίδιος έχει λανθασμένο βιοπορισμό, και παρακινεί τους άλλους στον λανθασμένο βιοπορισμό· ο ίδιος έχει λανθασμένη προσπάθεια, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη προσπάθεια· ο ίδιος έχει λανθασμένη μνήμη, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη μνήμη· ο ίδιος έχει λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ενάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη, έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ενάρτεο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη· ο ίδιος έχει ορθό λογισμό, και παρακινεί τους άλλους στον ορθό λογισμό· ο ίδιος έχει ορθή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή ομιλία· ο ίδιος έχει ορθή πράξη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή πράξη· ο ίδιος έχει ορθό βιοπορισμό, και παρακινεί τους άλλους στον ορθό βιοπορισμό· ο ίδιος έχει ορθή προσπάθεια, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή προσπάθεια· ο ίδιος έχει ορθή μνήμη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή μνήμη· ο ίδιος έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη δεκαπλή οδό

206. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, το ανάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ανάρτεος από το ανάρτεο άτομο· και το ενάρτεο άτομο και αυτόν που είναι ακόμη πιο ενάρτεος από το ενάρτεο άτομο. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ανάρτεο άτομο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένη άποψη... κ.λπ... έχει λανθασμένη γνώση, έχει λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ανάρτεο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο;Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει λανθασμένη άποψη, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... ο ίδιος έχει λανθασμένη γνώση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη γνώση· ο ίδιος έχει λανθασμένη απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ανάρετος από το ανάρετο άτομο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ενάρετο άτομο;Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη... κ.λπ... έχει ορθή γνώση, έχει ορθή απελευθέρωση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ενάρετο άτομο.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο;Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη... κ.λπ... ο ίδιος έχει ορθή γνώση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή γνώση· ο ίδιος έχει ορθή απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ακόμη πιο ενάρετος από το ενάρετο άτομο».Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον κακόβουλο χαρακτήρα

207. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον κακό και τον χειρότερο από τον κακό· και τον καλό και τον καλύτερο από τον καλό. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο κακός;Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, κακός.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο χειρότερος από τον κακό;Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο χειρότερος από τον κακό.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο καλός;Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, καλός.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο καλύτερος από τον καλό;Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο καλύτερος από τον καλό».Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον κακόβουλο χαρακτήρα

208. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον κακό και τον χειρότερο από τον κακό· και τον καλό και τον καλύτερο από τον καλό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». Έτσι... κ.λπ... είπε αυτό:

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο κακός;Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένη άποψη... κ.λπ... έχει λανθασμένη γνώση, έχει λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, κακός.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο χειρότερος από τον κακό;Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει λανθασμένη άποψη, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... ο ίδιος έχει λανθασμένη γνώση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη γνώση· ο ίδιος έχει λανθασμένη απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο χειρότερος από τον κακό.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο καλός; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη... κ.λπ... έχει ορθή γνώση, έχει ορθή απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, καλός.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο καλύτερος από τον καλό; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη... κ.λπ... ο ίδιος έχει ορθή γνώση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή γνώση· ο ίδιος έχει ορθή απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο καλύτερος από τον καλό». Όγδοη.

9. Η τρίτη ομιλία για τον κακόβουλο χαρακτήρα

209. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον κακόβουλο χαρακτήρα, και αυτόν που είναι χειρότερος από τον κακόβουλο χαρακτήρα· και τον καλό χαρακτήρα, και αυτόν που είναι καλύτερος από τον καλό χαρακτήρα. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο κακόβουλος χαρακτήρας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, κακόβουλου χαρακτήρα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι χειρότερος από τον κακόβουλο χαρακτήρα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, χειρότερος από τον κακόβουλο χαρακτήρα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο καλός χαρακτήρας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, καλού χαρακτήρα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι καλύτερος από τον καλό χαρακτήρα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, καλύτερος από τον καλό χαρακτήρα». Ένατη.

10. Η τέταρτη ομιλία για τον κακόβουλο χαρακτήρα

210. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τον κακόβουλο χαρακτήρα, και αυτόν που είναι χειρότερος από τον κακόβουλο χαρακτήρα· και τον καλό χαρακτήρα, και αυτόν που είναι καλύτερος από τον καλό χαρακτήρα. Ακούστε το... κ.λπ...

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο κακόβουλος χαρακτήρας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένη άποψη... κ.λπ... έχει λανθασμένη γνώση, έχει λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, κακόβουλου χαρακτήρα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι χειρότερος από τον κακόβουλο χαρακτήρα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει λανθασμένη άποψη, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... ο ίδιος έχει λανθασμένη γνώση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη γνώση· ο ίδιος έχει λανθασμένη απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, χειρότερος από τον κακόβουλο χαρακτήρα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο καλός χαρακτήρας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη... κ.λπ... έχει ορθή γνώση, έχει ορθή απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, καλού χαρακτήρα.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι καλύτερος από τον καλό χαρακτήρα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη... κ.λπ... ο ίδιος έχει ορθή γνώση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή γνώση· ο ίδιος έχει ορθή απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή απελευθέρωση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, καλύτερος από τον καλό χαρακτήρα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του ενάρετου ατόμου πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κανόνας εξάσκησης και άπιστος, επτά πράξεις και επίσης δέκα πράξεις· οκταπλή και δέκατη οδός, δύο κακόβουλοι χαρακτήρες και άλλα δύο.

2. Το κεφάλαιο για τις συνελεύσεις

1. Η ομιλία για τη συνέλευση

211. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις που μολύνουν τη συνέλευση. Ποιοι τέσσερις; Ένας μοναχός, μοναχοί, ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, μολύνει τη συνέλευση· μια μοναχή, μοναχοί, ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα, μολύνει τη συνέλευση· ένας λαϊκός ακόλουθος, μοναχοί, ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, μολύνει τη συνέλευση· μια λαϊκή ακόλουθος, μοναχοί, ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα, μολύνει τη συνέλευση. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις που μολύνουν τη συνέλευση.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις που λαμπρύνουν τη συνέλευση. Ποιοι τέσσερις; Ένας μοναχός, μοναχοί, ηθικός, καλού χαρακτήρα, λαμπρύνει τη συνέλευση· μια μοναχή, μοναχοί, ηθική, καλού χαρακτήρα, λαμπρύνει τη συνέλευση· ένας λαϊκός ακόλουθος, μοναχοί, ηθικός, καλού χαρακτήρα, λαμπρύνει τη συνέλευση· μια λαϊκή ακόλουθος, μοναχοί, ηθική, καλού χαρακτήρα, λαμπρύνει τη συνέλευση. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις που λαμπρύνουν τη συνέλευση». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την άποψη

212. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Με την κακή σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά, με την κακή νοητική συμπεριφορά, με τη λανθασμένη άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Με την καλή σωματική συμπεριφορά, με την καλή λεκτική συμπεριφορά, με την καλή νοητική συμπεριφορά, με την ορθή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την αχαριστία

213. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Με την κακή σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά, με την κακή νοητική συμπεριφορά, με την αγνωμοσύνη και την αχαριστία - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Με την καλή σωματική συμπεριφορά, με την καλή λεκτική συμπεριφορά, με την καλή νοητική συμπεριφορά, με την ευγνωμοσύνη και την ευχαριστία - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που σκοτώνει έμβια όντα

214. ...Κ.λπ... σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα... κ.λπ... απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία. Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για την οδό

215. ...Κ.λπ... έχει λανθασμένη άποψη, έχει λανθασμένο λογισμό, έχει λανθασμένη ομιλία, έχει λανθασμένη πράξη... κ.λπ... έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη. Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για την οδό

216. ...Κ.λπ... έχει λανθασμένο βιοπορισμό, έχει λανθασμένη προσπάθεια, έχει λανθασμένη μνήμη, έχει λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση... κ.λπ... έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση. Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον τρόπο έκφρασης

217. ...Κ.λπ... λέει ότι είδε αυτό που δεν είδε, λέει ότι άκουσε αυτό που δεν άκουσε, λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, λέει ότι γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε... κ.λπ... λέει ότι δεν είδε αυτό που δεν είδε, λέει ότι δεν άκουσε αυτό που δεν άκουσε, λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε. Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον τρόπο έκφρασης

218. ...Κ.λπ... λέει ότι δεν είδε αυτό που είδε, λέει ότι δεν άκουσε αυτό που άκουσε, λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που γνώρισε... κ.λπ... λέει ότι είδε αυτό που είδε, λέει ότι άκουσε αυτό που άκουσε, λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, λέει ότι γνώρισε αυτό που γνώρισε. Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον αδιάντροπο

219. ...Κ.λπ... είναι άπιστος, είναι ανήθικος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο... κ.λπ... έχει πίστη, είναι ηθικός, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο. Ένατη.

10. Η ομιλία για τον ανήθικο

220. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Είναι άπιστος, είναι ανήθικος, είναι οκνηρός, στερείται σοφίας - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Έχει πίστη, είναι ηθικός, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της συνέλευσης δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Συνέλευση, άποψη, αγνωμοσύνη, φόβος έμβιων όντων και δύο οδοί·
δύο μονοπάτια συναλλαγής ειπώθηκαν, αδιαντροπιά και με αυτόν που
στερείται σοφίας.

3. Το κεφάλαιο για την κακή συμπεριφορά

1. Η ομιλία για την κακή συμπεριφορά

221. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι κακές λεκτικές συμπεριφορές. Ποιες τέσσερις; Η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κακές λεκτικές συμπεριφορές. Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι καλές λεκτικές συμπεριφορές. Ποιες τέσσερις; Αληθινή ομιλία, μη διχαστική ομιλία, ήπια ομιλία, συνετή ομιλία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις καλές λεκτικές συμπεριφορές». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την άποψη

222. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες· και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Ποιες τέσσερις; Με την κακή σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά, με την κακή νοητική συμπεριφορά, με τη λανθασμένη άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες τέσσερις; Με την καλή σωματική συμπεριφορά, με την καλή λεκτική συμπεριφορά, με την καλή νοητική συμπεριφορά, με την ορθή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες· και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την αχαριστία

223. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχός, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Ποιες τέσσερις; Με την κακή σωματική συμπεριφορά, με την κακή λεκτική συμπεριφορά, με την κακή νοητική συμπεριφορά, με την αγνωμοσύνη και την αχαριστία - με αυτές... κ.λπ... σοφός... με την καλή σωματική συμπεριφορά, με την καλή λεκτική συμπεριφορά, με την καλή νοητική συμπεριφορά, με την ευγνωμοσύνη και την ευχαριστία... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που σκοτώνει έμβια όντα

224. ... Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα... κ.λπ... απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για την οδό

225. ... Έχει λανθασμένη άποψη, έχει λανθασμένο λογισμό, έχει λανθασμένη ομιλία, έχει λανθασμένη πράξη... κ.λπ... έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για την οδό

226. ... Έχει λανθασμένο βιοπορισμό, έχει λανθασμένη προσπάθεια, έχει λανθασμένη μνήμη, έχει λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση... κ.λπ... έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση... κ.λπ... Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον τρόπο έκφρασης

227. ... Λέει ότι είδε αυτό που δεν είδε, λέει ότι άκουσε αυτό που δεν άκουσε, λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, λέει ότι γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε... κ.λπ... λέει ότι δεν είδε αυτό που δεν είδε, λέει ότι δεν άκουσε αυτό που δεν άκουσε, λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον τρόπο έκφρασης

228. ... Λέει ότι δεν είδε αυτό που είδε, λέει ότι δεν άκουσε αυτό που άκουσε, λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που γνώρισε... κ.λπ... λέει ότι είδε αυτό που είδε, λέει ότι άκουσε αυτό που άκουσε, λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, λέει ότι γνώρισε αυτό που γνώρισε... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον αδιάντροπο

229. ... Είναι άπιστος, είναι ανήθικος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο... κ.λπ... έχει πίστη, είναι ηθικός, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τον άσοφο

230. ... Είναι άπιστος, είναι ανήθικος, είναι οκνηρός, στερείται σοφίας... κ.λπ... Έχει πίστη, είναι ηθικός, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχός, προικισμένος ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο

διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη». Δέκατη.

11. Η ομιλία για τον ποιητή

231. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις ποιητές. Ποιοι τέσσερις; Ο ποιητής του στοχασμού, ο ποιητής της μάθησης, ο ποιητής του νοήματος, ο ποιητής της έμπνευσης - αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ποιητές». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο της κακής συμπεριφοράς τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κακή συμπεριφορά, άποψη και αγνωμοσύνη, φόνος έμβιων όντων και δύο οδοί· δύο μονοπάτια συναλλαγής ειπώθηκαν, αδιαντροπιά και με αυτόν που στερείται σοφίας και τους ποιητές.

4. Το κεφάλαιο για την πράξη

1. Η συνοπτική ομιλία

232. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Πρώτο.

2. Η εκτενής ομιλία

233. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, δημιουργεί επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, δημιουργεί επιβλαβή νοητική δραστηριότητα. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή νοητική δραστηριότητα, επαναγεννιέται σε επιβλαβή κόσμο. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε επιβλαβή κόσμο, επιβλαβείς επαφές τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από επιβλαβείς επαφές, βιώνει επιβλαβές αίσθημα αποκλειστικά οδυνηρό, όπως τα όντα που είναι καταδικασμένα στην κόλαση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, δημιουργεί μη επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, δημιουργεί μη επιβλαβή νοητική δραστηριότητα. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή νοητική δραστηριότητα, επαναγεννιέται σε μη επιβλαβή κόσμο. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε μη επιβλαβή κόσμο, μη επιβλαβείς επαφές τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από μη επιβλαβείς επαφές, βιώνει μη επιβλαβές αίσθημα αποκλειστικά ευχάριστο, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, δημιουργεί λεκτική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, δημιουργεί νοητική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, έχοντας δημιουργήσει λεκτική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, έχοντας δημιουργήσει νοητική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, επαναγεννιέται σε κόσμο τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε κόσμο τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, επαφές τόσο επιβλαβείς όσο και μη επιβλαβείς τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από επαφές τόσο επιβλαβείς όσο και μη επιβλαβείς, βιώνει αίσθημα τόσο επιβλαβές όσο και μη επιβλαβές, ανάμεικτο με ευτυχία και δυστυχία, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης; Εκεί, μοναχοί, η βούληση για την εγκατάλειψη αυτής της πράξης που είναι σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο, η βούληση για την εγκατάλειψη αυτής της πράξης που είναι φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο, η βούληση για την εγκατάλειψη αυτής της πράξης που είναι σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Σόνα Κάγιανα

234. Τότε ο βραχμάνος Σικχαμογκαλλάνα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Σικχαμογκαλλάνα είπε στον Ευλογημένο:

«Τις προηγούμενες μέρες, αγαπητέ Γκόταμα, πριν από λίγο καιρό, ο νεαρός βραχμάνος Σονακάγιανα πλησίασε εμένα· αφού ήρθε, μου είπε: 'Ο ασκητής Γκόταμα διακηρύσσει τη μη-πράξη όλων των πράξεων· διακηρύσσοντας όμως τη μη-πράξη όλων των πράξεων, κηρύσσει την εκμηδένιση του κόσμου - αυτός ο κόσμος, αγαπητέ, έχει τη φύση της πράξης, υφίσταται μέσω της εκτέλεσης πράξεων'».

«Ούτε καν τον νεαρό βραχμάνο Σονακάγιανα δεν γνωρίζω άμεσα, βραχμάνε· πόσο μάλλον τέτοια συνομιλία! Αυτές οι τέσσερις πράξεις, βραχμάνε, έχουν διακηρυχθεί

από εμένα, αφού τις συνειδητοποίησα ο ίδιος με άμεση γνώση. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, βραχμάνε, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, βραχμάνε, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, βραχμάνε, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, βραχμάνε, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης.

«Και ποια, βραχμάνε, είναι η πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο; Εδώ, βραχμάνε, κάποιος δημιουργεί επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, δημιουργεί επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, δημιουργεί επιβλαβή νοητική δραστηριότητα. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει επιβλαβή νοητική δραστηριότητα, επαναγεννιέται σε επιβλαβή κόσμο. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε επιβλαβή κόσμο, επιβλαβείς επαφές τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από επιβλαβείς επαφές, βιώνει επιβλαβές αίσθημα αποκλειστικά οδυνηρό, όπως τα όντα που είναι καταδικασμένα στην κόλαση. Αυτό ονομάζεται, βραχμάνε, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο.

«Και ποια, βραχμάνε, είναι η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, βραχμάνε, κάποιος δημιουργεί μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, δημιουργεί μη επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, δημιουργεί μη επιβλαβή νοητική δραστηριότητα. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή λεκτική δραστηριότητα, έχοντας δημιουργήσει μη επιβλαβή νοητική δραστηριότητα, επαναγεννιέται σε μη επιβλαβή κόσμο. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε μη επιβλαβή κόσμο, μη επιβλαβείς επαφές τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από μη επιβλαβείς επαφές, βιώνει μη επιβλαβές αίσθημα αποκλειστικά ευχάριστο, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτό ονομάζεται, βραχμάνε, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο.

«Και ποια, βραχμάνε, είναι η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, βραχμάνε, κάποιος δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, δημιουργεί λεκτική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, δημιουργεί νοητική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή. Αυτός, έχοντας δημιουργήσει σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, έχοντας δημιουργήσει λεκτική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, έχοντας δημιουργήσει νοητική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, επαναγεννιέται σε κόσμο τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή. Αυτόν που έχει επαναγεννηθεί σε κόσμο τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή, επαφές τόσο επιβλαβείς όσο και μη επιβλαβείς τον αγγίζουν. Αυτός, αγγιζόμενος από επαφές τόσο επιβλαβείς όσο και μη επιβλαβείς, βιώνει αίσθημα τόσο επιβλαβές όσο και μη επιβλαβές, ανάμεικτο με ευτυχία και δυστυχία, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτό ονομάζεται, βραχμάνε, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο.

«Και ποια, βραχμάνε, είναι η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης; Εκεί, βραχμάνε, η βούληση για την εγκατάλειψη αυτής της πράξης που είναι σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο, η βούληση για την εγκατάλειψη αυτής της πράξης που είναι φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο, η βούληση για την εγκατάλειψη αυτής της πράξης που είναι

σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο - αυτό ονομάζεται, βραχμάνε, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, βραχμάνε, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον κανόνα εξάσκησης

235. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα που προκαλούν αμέλεια. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης; Εκεί, μοναχοί, αυτή η πράξη που είναι σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον κανόνα εξάσκησης

236. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, από κάποιον η μητέρα έχει στερηθεί τη ζωή, ο πατέρας έχει στερηθεί τη ζωή, ένας Άγιος έχει στερηθεί τη ζωή, αίμα του Τατχάγκατα έχει χυθεί με κακόβουλο νου, η Κοινότητα έχει διασπαστεί. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό

επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης; Εκεί, μοναχοί, αυτή η πράξη που είναι σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την ευγενή οδό

237. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Ποιες τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο· υπάρχει, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί επιβλαβή σωματική δραστηριότητα... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης; Ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Έκτο.

7. Η ομιλία για τους παράγοντες της φώτισης

238. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι πράξεις... κ.λπ... σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο... κ.λπ... Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί επιβλαβή σωματική δραστηριότητα... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή με σκοτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί μη επιβλαβή σωματική δραστηριότητα... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη φωτεινή με φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δημιουργεί σωματική δραστηριότητα τόσο επιβλαβή όσο και μη επιβλαβή... κ.λπ... αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη σκοτεινή και φωτεινή με σκοτεινό και φωτεινό επακόλουθο.

Και ποια, μοναχοί, είναι η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης; Ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας - αυτό ονομάζεται, μοναχοί, πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή με ούτε σκοτεινό ούτε φωτεινό επακόλουθο που οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις πράξεις που εγώ ο ίδιος έχω συνειδητοποιήσει με άμεση γνώση και διακηρύσσω». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το αξιόμειμπο

239. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Με σφαλερή σωματική πράξη, με σφαλερή λεκτική πράξη, με σφαλερή νοητική πράξη, με σφαλερή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Με ασφαλή σωματική πράξη, με ασφαλή λεκτική πράξη, με ασφαλή νοητική πράξη, με ασφαλή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το μη επιβλαβές

240. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Με κακόβουλη σωματική πράξη, με κακόβουλη λεκτική πράξη, με κακόβουλη νοητική πράξη, με κακόβουλη άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Με μη κακόβουλη σωματική πράξη, με μη κακόβουλη λεκτική πράξη, με μη κακόβουλη νοητική πράξη, με μη κακόβουλη άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον ασκητή

241. «Εδώ ακριβώς, μοναχοί, υπάρχει ασκητής, εδώ δεύτερος ασκητής, εδώ τρίτος ασκητής, εδώ τέταρτος ασκητής· κενές από άλλους ασκητές είναι οι άλλες διδασκαλίες» - έτσι, μοναχοί, ορθά βρυχάστε το βρύχημα του λιονταριού.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο πρώτος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος ασκητής.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο δεύτερος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος ασκητής.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τρίτος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος ασκητής.

«Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τέταρτος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος ασκητής.

«Εδώ ακριβώς, μοναχοί, υπάρχει ο πρώτος ασκητής, εδώ δεύτερος ασκητής, εδώ τρίτος ασκητής, εδώ τέταρτος ασκητής· κενές από άλλους ασκητές είναι οι άλλες διδασκαλίες» - έτσι, μοναχοί, ορθά βρυχάστε το βρύχημα του λιονταριού». Δέκατη.

11. Η ομιλία για τα οφέλη του ενάρετου ατόμου

242. «Σε εξάρτηση από ένα ενάρετο άτομο, μοναχοί, τέσσερα οφέλη αναμένονται. Ποιοι τέσσερις; Αυξάνεται στην ευγενή ηθική, αυξάνεται στην ευγενή αυτοσυγκέντρωση, αυξάνεται στην ευγενή σοφία, αυξάνεται στην ευγενή απελευθέρωση - σε εξάρτηση από ένα ενάρετο άτομο, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα οφέλη αναμένονται». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο της πράξης τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Συνοπτική, αναλυτική, Σόνα Κάγιανα,
κανόνας εξάσκησης, ευγενής οδός, παράγοντας της φώτισης·
επιλήψιμο και μη επιβλαβές,
ασκητής και οφέλη του ενάρετου ατόμου.

5. Το κεφάλαιο για τους κινδύνους των παραπτωμάτων

1. Η ομιλία για τον σχισματικό

243. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Άραγε, Άναντα, εκείνη η νομική υπόθεση έχει κατευνασθεί;» «Πώς, σεβάσμιε κύριε, θα κατευνασθεί εκείνη η νομική υπόθεση! Ο Μπαχίγια, σεβάσμιε κύριε, ο συγγάτοικος μαθητής του σεβάσμιου Ανουρούντα, στέκεται ολοκληρωτικά για σχίσμα στην Κοινότητα. Εκεί ο σεβάσμιος Ανουρούντα δεν θεωρεί ότι πρέπει να του πει ούτε μία λέξη».

«Πότε όμως, Άναντα, ο Ανουρούντα ασχολείται με νομικές υποθέσεις εν μέσω της Κοινότητας! Δεν είναι αλήθεια, Άναντα, ότι όποιες νομικές υποθέσεις εγείρονται, όλες αυτές εσείς τις κατευνάζετε, καθώς και ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα.

«Βλέποντας αυτούς τους τέσσερις λόγους, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός χαίρεται με το σχίσμα στην Κοινότητα. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός είναι ανήθικος, κακόβουλος χαρακτήρα, ακάθαρτος, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες. Αυτός σκέφτεται: 'Αν οι μοναχοί με γνωρίσουν - ανήθικος, κακόβουλος χαρακτήρα, ακάθαρτος, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες - ενωμένοι όντας θα με αποβάλουν· αλλά σε ελλιπή συνέλευση δεν θα με αποβάλουν'. Αυτόν τον πρώτο λόγο βλέποντας, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός χαίρεται με το σχίσμα στην Κοινότητα.

«Επιπλέον, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός έχει λανθασμένες απόψεις, διακατέχεται από ακραία άποψη. Αυτός σκέφτεται: 'Αν οι μοναχοί με γνωρίσουν - έχων λανθασμένες απόψεις, διακατεχόμενος από ακραία άποψη - ενωμένοι όντας θα με αποβάλουν· αλλά σε ελλιπή συνέλευση δεν θα με αποβάλουν'. Αυτόν τον δεύτερο λόγο βλέποντας, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός χαίρεται με το σχίσμα στην Κοινότητα.

«Επιπλέον, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός έχει λανθασμένο βιοπορισμό, κερδίζει τη ζωή του με λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτός σκέφτεται: 'Αν οι μοναχοί με γνωρίσουν - έχων λανθασμένο βιοπορισμό, κερδίζοντας τη ζωή του με λανθασμένο βιοπορισμό - ενωμένοι όντας θα με αποβάλουν· αλλά σε ελλιπή συνέλευση δεν θα με αποβάλουν'. Αυτόν τον τρίτο λόγο βλέποντας, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός χαίρεται με το σχίσμα στην Κοινότητα.

«Επιπλέον, Άναντα, ένας κακόβουλος μοναχός επιθυμεί υλικό κέρδος, επιθυμεί τιμή, επιθυμεί να μην περιφρονείται. Αυτός σκέφτεται: 'Αν οι μοναχοί με γνωρίσουν - ότι επιθυμώ υλικό κέρδος, επιθυμώ τιμή, επιθυμώ να μην περιφρονούμαι, ενωμένοι όντας δεν θα με τιμούν, δεν θα με σέβονται, δεν θα μου αποδίδουν ευλάβεια, δεν θα μου δείχνουν ευσέβεια· αλλά διχασμένοι θα με τιμούν, θα με σέβονται, θα μου αποδίδουν ευλάβεια, θα μου δείχνουν ευσέβεια.' Βλέποντας αυτόν τον τέταρτο λόγο, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός χαίρεται με το σχίσμα στην Κοινότητα. Βλέποντας αυτούς τους τέσσερις λόγους, Άναντα, ο κακόβουλος μοναχός χαίρεται με το σχίσμα στην Κοινότητα.» Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον κίνδυνο του παραπτώματος

244. «Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, κίνδυνοι παραπτώματος. Ποιες τέσσερις; Όπως, μοναχοί, αφού συνέλαβαν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, θα τον έφερναν στον βασιλιά - "Αυτός, μεγαλειότατε, είναι ο κλέφτης, ο κακοποιός. Ας του επιβάλει η μεγαλειότητά σας τιμωρία». Ο βασιλιάς θα έλεγε σε αυτόν έτσι: "Πηγαίνετε, αγαπητοί, αφού δέσετε αυτόν τον άνθρωπο με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού του ξυρίσετε το κεφάλι, αφού τον περιφέρετε από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου, αφού βγείτε από τη νότια πύλη, κόψτε του το κεφάλι νότια της πόλης". Οι άνδρες του βασιλιά, αφού έδεναν αυτόν τον άνθρωπο με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού του ξύριζαν το κεφάλι, αφού τον περιέφεραν από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου, αφού έβγαιναν από τη νότια πύλη, θα του έκοβαν το κεφάλι νότια της πόλης. Εκεί σε κάποιον άνθρωπο που στεκόταν στην ξηρά θα ερχόταν αυτή η σκέψη: "Κακόβουλη πράξη, πράγματι, αγαπητέ, έκανε αυτός ο άνθρωπος, αξιόμειπτη, άξια αποκεφαλισμού. Όταν οι άνδρες του βασιλιά, αφού τον δέσουν με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού του ξυρίσουν το κεφάλι, αφού τον περιφέρουν από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου, αφού βγουν από τη νότια πύλη, θα του κόψουν το κεφάλι νότια της πόλης! Σίγουρα εγώ δεν θα έκανα τέτοια κακόβουλη πράξη, αξιόμειπτη, άξια αποκεφαλισμού". Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού ή μοναχής έτσι έντονη αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη σχετικά με τα παραπτώματα που επιφέρουν απέλαση. Γι' αυτό αναμένεται - είτε μη έχοντας διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση δεν θα διαπράξει, είτε έχοντας διαπράξει παράπτωμα που επιφέρει απέλαση θα επανορθώσει σύμφωνα με τη Διδασκαλία.

«Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος αφού φορούσε μαύρο ρούχο, αφού άφηνε τα μαλλιά του λυμένα, αφού ανέβαζε ένα γουδοχέρι στον ώμο του, αφού πλησίαζε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, θα έλεγε έτσι - "Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έκανα κακόβουλη πράξη, αξιόμειπτη, άξια χτυπήματος με γουδοχέρι· θα κάνω αυτό με το οποίο οι σεβάσμιοι είναι ικανοποιημένοι". Εκεί σε κάποιον άνθρωπο που στεκόταν στην ξηρά θα ερχόταν αυτή η σκέψη: "Κακόβουλη πράξη, πράγματι, αγαπητέ, έκανε αυτός ο άνθρωπος, αξιόμειπτη, άξια χτυπήματος με γουδοχέρι. Όταν αφού φορέσει μαύρο ρούχο, αφού αφήσει τα μαλλιά του λυμένα, αφού ανεβάσει ένα γουδοχέρι στον ώμο του, αφού πλησιάσει ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, θα πει έτσι - "Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έκανα κακόβουλη πράξη, αξιόμειπτη, άξια χτυπήματος με γουδοχέρι· θα κάνω αυτό με το οποίο οι σεβάσμιοι είναι ικανοποιημένοι". Σίγουρα εγώ δεν θα έκανα τέτοια κακόβουλη πράξη, αξιόμειπτη, άξια χτυπήματος με γουδοχέρι". Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού ή μοναχής έτσι έντονη αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη σχετικά με τα παραπτώματα που απαιτούν αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας, γι' αυτόν αναμένεται - είτε μη έχοντας διαπράξει παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας δεν θα διαπράξει, είτε έχοντας διαπράξει παράπτωμα που απαιτεί αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας θα επανορθώσει σύμφωνα με τη Διδασκαλία.

«Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος αφού φορούσε μαύρο ρούχο, αφού άφηνε τα μαλλιά του λυμένα, αφού ανέβαζε ένα σακί στάχτης στον ώμο του, αφού πλησίαζε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, θα έλεγε έτσι - "Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έκανα κακόβουλη πράξη, αξιόμεμπτη, άξια χτυπήματος με σακί στάχτης. Θα κάνω αυτό με το οποίο οι σεβάσμιοι είναι ικανοποιημένοι". Εκεί σε κάποιον άνθρωπο που στεκόταν στην ξηρά θα ερχόταν αυτή η σκέψη: "Κακόβουλη πράξη, πράγματι, αγαπητέ, έκανε αυτός ο άνθρωπος, αξιόμεμπτη, άξια χτυπήματος με σακί στάχτης. Όταν αφού φορέσει μαύρο ρούχο, αφού αφήσει τα μαλλιά του λυμένα, αφού ανεβάσει ένα σακί στάχτης στον ώμο του, αφού πλησιάσει ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, θα πει έτσι - 'Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έκανα κακόβουλη πράξη, αξιόμεμπτη, άξια χτυπήματος με σακί στάχτης· θα κάνω αυτό με το οποίο οι σεβάσμιοι είναι ικανοποιημένοι'. Σίγουρα εγώ δεν θα έκανα τέτοια κακόβουλη πράξη, αξιόμεμπτη, άξια χτυπήματος με σακί στάχτης". Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού ή μοναχής έτσι έντονη αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη σχετικά με τα παραπτώματα εξιλέωσης, γι' αυτόν αναμένεται - είτε μη έχοντας διαπράξει παράπτωμα εξιλέωσης δεν θα διαπράξει, είτε έχοντας διαπράξει παράπτωμα εξιλέωσης θα επανορθώσει σύμφωνα με τη Διδασκαλία.

«Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος αφού φορούσε μαύρο ρούχο και άφηνε τα μαλλιά του ακατάστατα, αφού πλησίαζε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, θα έλεγε έτσι - 'Εγώ, σεβάσμιε κύριε, έκανα κακόβουλη πράξη αξιόμεμπτη, άξια επίκρισης. Θα κάνω αυτό με το οποίο οι σεβάσμιοι είναι ικανοποιημένοι". Εκεί σε κάποιον άνθρωπο που στεκόταν στην ξηρά θα ερχόταν αυτή η σκέψη: 'Κακόβουλη πράξη πράγματι, αγαπητέ, έκανε αυτός ο άνθρωπος, αξιόμεμπτη, άξια επίκρισης. Που αφού φόρεσε μαύρο ρούχο και άφησε τα μαλλιά του ακατάστατα, αφού πλησίασε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων, θα πει έτσι - εγώ, σεβάσμιε κύριε, έκανα κακόβουλη πράξη αξιόμεμπτη, άξια επίκρισης· θα κάνω αυτό με το οποίο οι σεβάσμιοι είναι ικανοποιημένοι'. Σίγουρα εγώ δεν θα έκανα μια τέτοια κακόβουλη πράξη αξιόμεμπτη, άξια επίκρισης'. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού ή μοναχής έτσι έντονη αντίληψη του φόβου είναι εδραιωμένη σχετικά με τους κανόνες παραδοχής, γι' αυτόν αναμένεται - είτε μη έχοντας διαπράξει κανόνα παραδοχής δεν θα διαπράξει, είτε έχοντας διαπράξει κανόνα παραδοχής θα επανορθώσει σύμφωνα με τη Διδασκαλία. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις κίνδυνοι παραπτώματος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τα οφέλη της εξάσκησης

245. «Αυτή η άγια ζωή, μοναχοί, ασκείται με όφελος την εξάσκηση, με ανώτερο τη σοφία, με ουσία την απελευθέρωση, με κυριαρχία τη μνήμη. Και πώς, μοναχοί, υπάρχει όφελος η εξάσκηση; Εδώ, μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα για τους μαθητές η εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα για τους μαθητές η εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση, για την αύξηση αυτών που έχουν πεποίθηση, με τον ίδιο τρόπο αυτός δεν κάνει ρήγματα σε αυτήν την εξάσκηση, δεν κάνει τρύπες, δεν κάνει κηλίδες, δεν κάνει λεκέδες, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς.

«Επιπλέον, μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα για τους μαθητές η εξάσκηση θεμελιώδης για την άγια ζωή, για την πλήρη ορθή εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου.

Με όποιον τρόπο, μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα για τους μαθητές η εξάσκηση θεμελιώδης για την άγια ζωή, για την πλήρη ορθή εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου, με τον ίδιο τρόπο αυτός δεν κάνει ρήγματα σε αυτήν την εξάσκηση, δεν κάνει τρύπες, δεν κάνει κηλίδες, δεν κάνει λεκέδες, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει όφελος η εξάσκηση.

«Και πώς, μοναχοί, υπάρχει ανώτερο η σοφία; Εδώ, μοναχοί, έχουν διδαχθεί από εμένα διδασκαλίες για τους μαθητές, για την πλήρη ορθή εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, έχουν διδαχθεί από εμένα διδασκαλίες για τους μαθητές, για την πλήρη ορθή εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου, με τον ίδιο τρόπο αυτές οι διδασκαλίες έχουν παρατηρηθεί καλά από αυτόν με σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει ανώτερο η σοφία.

«Και πώς, μοναχοί, υπάρχει ουσία η απελευθέρωση; Εδώ, μοναχοί, έχουν διδαχθεί από εμένα διδασκαλίες για τους μαθητές, για την πλήρη ορθή εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, έχουν διδαχθεί από εμένα διδασκαλίες για τους μαθητές, για την πλήρη ορθή εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου, με τον ίδιο τρόπο αυτές οι διδασκαλίες έχουν βιωθεί από αυτόν με την απελευθέρωση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει ουσία η απελευθέρωση.

«Και πώς, μοναχοί, υπάρχει κυριαρχία η μνήμη; Έτσι θα ολοκληρώσω την ατελή εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, ή θα βοηθήσω την ολοκληρωμένη εξάσκηση στους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς εδώ κι εκεί με σοφία' - η μνήμη είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά. Έτσι θα ολοκληρώσω την ατελή εξάσκηση θεμελιώδη για την άγια ζωή, ή θα βοηθήσω την ολοκληρωμένη εξάσκηση θεμελιώδη για την άγια ζωή εδώ κι εκεί με σοφία' - η μνήμη είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά. Έτσι θα παρατηρήσω καλά με σοφία τη διδασκαλία που δεν έχει παρατηρηθεί καλά, ή θα βοηθήσω τη διδασκαλία που έχει παρατηρηθεί καλά εδώ κι εκεί με σοφία' - η μνήμη είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά. Έτσι θα βιώσω με την απελευθέρωση τη διδασκαλία που δεν έχει βιωθεί, ή θα βοηθήσω τη διδασκαλία που έχει βιωθεί εδώ κι εκεί με σοφία' - η μνήμη είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει κυριαρχία η μνήμη. Αυτή η άγια ζωή, μοναχοί, ασκείται με όφελος την εξάσκηση, με ανώτερο τη σοφία, με ουσία την απελευθέρωση, με κυριαρχία τη μνήμη', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον τόπο ύπνου

246. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις τόποι ύπνου. Ποιοι τέσσερις; Ο τόπος ύπνου των φαντασμάτων, ο τόπος ύπνου αυτών που απολαμβάνουν τις ηδονές, ο τόπος ύπνου του λιονταριού, ο τόπος ύπνου του Τατχάγκατα. Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τόπος ύπνου των φαντασμάτων; Ως επί το πλείστον, μοναχοί, τα φαντάσματα κοιμούνται ανάσκελα· αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο τόπος ύπνου των φαντασμάτων.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τόπος ύπνου αυτών που απολαμβάνουν τις ηδονές; Ως επί το πλείστον, μοναχοί, αυτοί που απολαμβάνουν τις ηδονές κοιμούνται στην αριστερή πλευρά· αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο τόπος ύπνου αυτών που απολαμβάνουν τις ηδονές.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τόπος ύπνου του λιονταριού; Το λιοντάρι, μοναχοί, ο βασιλιάς των ζώων, ξαπλώνει στη δεξιά πλευρά, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, έχοντας τοποθετήσει την ουρά ανάμεσα στους μηρούς. Αυτό, αφού ξυπνήσει, ανασηκώνοντας το μπροστινό σώμα, κοιτάζει το πίσω σώμα. Αν, μοναχοί, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, δει κάτι από το σώμα του διασπασμένο ή διάχυτο, τότε, μοναχοί, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, είναι δυσανεσθημένο. Αν όμως, μοναχοί, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, δεν δει τίποτε από το σώμα του διασπασμένο ή διάχυτο, τότε, μοναχοί, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, είναι ευχαριστημένο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο τόπος ύπνου του λιονταριού.

Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τόπος ύπνου του Τατχάγκατα; Εδώ, μοναχοί, ο Τατχάγκατα, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκταση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο τόπος ύπνου του Τατχάγκατα. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις τόποι ύπνου». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τους άξιους στούπας

247. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι άξιοι στούπας. Ποιοι τέσσερις; Ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος είναι άξιος στούπας, ο Ατομικά Φωτισμένος είναι άξιος στούπας, ο μαθητής του Τατχάγκατα είναι άξιος στούπας, ο βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης είναι άξιος στούπας - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις άξιοι στούπας.» Πέμπτο.

6. Ομιλία για την ανάπτυξη σοφίας

248. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες οδηγούν στην ανάπτυξη της σοφίας. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες οδηγούν στην ανάπτυξη της σοφίας». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον πολύ βοηθητικό

249. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες είναι πολύ ωφέλιμοι για ένα ανθρώπινο ον. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες είναι πολύ ωφέλιμοι για ένα ανθρώπινο ον». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για τη συμβατική έκφραση

250. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις αγενείς δηλώσεις. Ποιοι τέσσερις; Το να λέει κανείς ότι είδε αυτό που δεν είδε, το να λέει ότι άκουσε αυτό που δεν άκουσε, το να λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, το να λέει ότι γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις αγενείς δηλώσεις». Ογδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για τη συμβατική έκφραση

251. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ευγενείς δηλώσεις. Ποιοι τέσσερις; Το να λέει κανείς ότι δεν είδε αυτό που δεν είδε, το να λέει ότι δεν άκουσε αυτό που δεν άκουσε, το να λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που δεν αισθάνθηκε, το να λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που δεν γνώρισε - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς δηλώσεις». Ένατη.

10. Η τρίτη ομιλία για τη συμβατική έκφραση

252. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις αγενείς δηλώσεις. Ποιοι τέσσερις; Το να λέει κανείς ότι δεν είδε αυτό που είδε, το να λέει ότι δεν άκουσε αυτό που άκουσε, το να λέει ότι δεν αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, το να λέει ότι δεν γνώρισε αυτό που γνώρισε - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις αγενείς δηλώσεις». Δέκατη.

11. Η τέταρτη ομιλία για τη συμβατική έκφραση

253. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ευγενείς δηλώσεις. Ποιοι τέσσερις; Το να λέει κανείς ότι είδε αυτό που είδε, το να λέει ότι άκουσε αυτό που άκουσε, το να λέει ότι αισθάνθηκε αυτό που αισθάνθηκε, το να λέει ότι γνώρισε αυτό που γνώρισε - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς δηλώσεις». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο του φόβου του παραπτώματος πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Διάσπαση, παράπτωμα και εξάσκηση, τόπος ύπνου και με τον άξιο στούπας·
πρόοδος σοφίας, πολύ ωφέλιμοι, τέσσερις δηλώσεις, σταθερές.

Τέλος του πέμπτου πεντηκονταρίου.

6. Το κεφάλαιο για την άμεση γνώση

1. Η ομιλία για την άμεση γνώση

254. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα. Ποιοι τέσσερις; Υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά με άμεση γνώση· υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με άμεση γνώση· υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να αναπτυχθούν με άμεση γνώση· υπάρχουν, μοναχοί, φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με άμεση γνώση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά με άμεση γνώση; Τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά με άμεση γνώση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με άμεση γνώση; Η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη - αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν με άμεση γνώση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να αναπτυχθούν με άμεση γνώση; Η νοητική ηρεμία και η διόραση - αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που πρέπει να αναπτυχθούν με άμεση γνώση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με άμεση γνώση; Η αληθινή γνώση και η απελευθέρωση - αυτά ονομάζονται, μοναχοί, τα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν με άμεση γνώση. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα φαινόμενα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αναζήτηση

255. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις μη ευγενείς αναζητήσεις. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιος όντας ο ίδιος υποκείμενος στο γήρας αναζητά αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας· όντας ο ίδιος υποκείμενος στην ασθένεια αναζητά αυτό που είναι υποκείμενο στην ασθένεια· όντας ο ίδιος υποκείμενος στον θάνατο αναζητά αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο· όντας ο ίδιος υποκείμενος στη μόλυνση αναζητά αυτό που είναι υποκείμενο στη μόλυνση. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις μη ευγενείς αναζητήσεις.

Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ευγενείς αναζητήσεις. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιος όντας ο ίδιος υποκείμενος στο γήρας, γνωρίζοντας τον κίνδυνο σε αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας, αναζητά το χωρίς γήρας, την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, το Νιμπάνα· όντας ο ίδιος υποκείμενος στην ασθένεια, γνωρίζοντας τον κίνδυνο σε αυτό που είναι υποκείμενο στην ασθένεια, αναζητά το χωρίς ασθένεια, την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, το Νιμπάνα· όντας ο ίδιος υποκείμενος στον θάνατο, γνωρίζοντας τον κίνδυνο σε αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο, αναζητά το αθάνατο, την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, το Νιμπάνα· όντας ο ίδιος υποκείμενος στη μόλυνση, γνωρίζοντας τον κίνδυνο σε αυτό που είναι υποκείμενο στη μόλυνση, αναζητά το αμόλυντο, την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, το Νιμπάνα. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αναζητήσεις». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τους τρόπους υποστήριξης των άλλων

256. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι τρόποι υποστήριξης των άλλων. Ποιες τέσσερις; Η δωρεά, η προσφιλής ομιλία, η ευεργετική συμπεριφορά, η αμεροληψία - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις τρόποι υποστήριξης των άλλων».

4. Η ομιλία για τον Μαλουκναπούττα

257. Τότε ο σεβάσμιος Μαλουκναπούττα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαλουκναπούττα είπε στον Ευλογημένο:

«Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία συνοπτικά, ώστε εγώ, αφού ακούσω τη Διδασκαλία του Ευλογημένου, να παραμείνω μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος». «Τώρα λοιπόν, Μαλουκναπούττα, τι θα πούμε στους νέους μοναχούς· όταν εσύ, γηραιός, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, ζητάς συνοπτική νουθεσία από τον Τατχάγκατα!» «Ας μου διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος συνοπτικά τη Διδασκαλία· ας διδάξει ο Καλότυχος συνοπτικά τη Διδασκαλία. Ίσως εγώ να κατανοήσω το νόημα αυτού που είπε ο Ευλογημένος· ίσως εγώ να γίνω κληρονόμος αυτού που είπε ο Ευλογημένος».

«Υπάρχουν, Μαλουκναπούττα, αυτές οι τέσσερις εγέρσεις της επιθυμίας, εκεί όπου η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται. Ποιοι τέσσερις; Ή, Μαλουκναπούττα, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας του χιτώνα. Ή, Μαλουκναπούττα, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής. Ή, Μαλουκναπούττα, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας του καταλύματος. Ή, Μαλουκναπούττα, η επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται εξαιτίας αυτής ή εκείνης της ύπαρξης. Αυτές, Μαλουκναπούττα, είναι οι τέσσερις εγέρσεις της επιθυμίας, εκεί όπου η

επιθυμία ενός μοναχού εγείρεται όταν εγείρεται. Όταν λοιπόν, Μαλουκuaπούττα, σε έναν μοναχό η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτός ονομάζεται, Μαλουκuaπούττα, 'μοναχός που έκοψε την επιθυμία, απέρριψε τους νοητικούς δεσμούς, μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας έθεσε τέλος στον πόνο'».

Τότε ο σεβάσμιος Μαλουκuaπούττα, νουθετημένος από τον Ευλογημένο με αυτή τη νουθεσία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο σεβάσμιος Μαλουκuaπούττα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Μαλουκuaπούττα έγινε ένας από τους Άξιους. Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την οικογένεια

258. «Όποιες οικογένειες, μοναχοί, έχουν φτάσει σε μεγαλοσύνη στα αγαθά και δεν είναι μακροχρόνιες, όλες αυτές οφείλονται σε τέσσερις αιτίες, ή σε κάποια από αυτές. Ποιες τέσσερις; Δεν αναζητούν το χαμένο, δεν επισκευάζουν το φθαρμένο, είναι απεριόριστοι στο ποτό και την τροφή, τοποθετούν ανήθικη γυναίκα ή άνδρα σε θέση εξουσίας. Όποιες οικογένειες, μοναχοί, έχουν φτάσει σε μεγαλοσύνη στα αγαθά και δεν είναι μακροχρόνιες, όλες αυτές οφείλονται σε αυτές τις τέσσερις αιτίες, ή σε κάποια από αυτές.

«Όποιες οικογένειες, μοναχοί, έχουν φτάσει σε μεγαλοσύνη στα αγαθά και είναι μακροχρόνιες, όλες αυτές οφείλονται σε τέσσερις αιτίες, ή σε κάποια από αυτές. Ποιες τέσσερις; Αναζητούν το χαμένο, επισκευάζουν το φθαρμένο, είναι μετρημένοι στο ποτό και την τροφή, τοποθετούν ηθική γυναίκα ή άνδρα σε θέση εξουσίας. Όποιες οικογένειες, μοναχοί, έχουν φτάσει σε μεγαλοσύνη στα αγαθά και είναι μακροχρόνιες, όλες αυτές οφείλονται σε αυτές τις τέσσερις αιτίες, ή σε κάποια από αυτές». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για το καθάραιμο άλογο

259. «Με τέσσερις ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθάραιμο άλογο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, το καλό καθάραιμο άλογο του βασιλιά είναι τέλειο σε ομορφιά και τέλειο σε δύναμη και τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθάραιμο άλογο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά.

Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε δύναμη και τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ομορφιά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ομορφιά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε δύναμη; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε δύναμη.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ταχύτητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ταχύτητα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αποδέκτης των αναγκών ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για το καθάρσιμο αλόγο

260. «Με τέσσερις ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθάρσιμο αλόγο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, το καλό καθάρσιμο αλόγο του βασιλιά είναι τέλειο σε ομορφιά και τέλειο σε δύναμη και τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες προικισμένο, μοναχοί, το καλό καθάρσιμο αλόγο του βασιλιά γίνεται άξιο για βασιλιά, χρήσιμο για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά.

Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε δύναμη και τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ομορφιά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ομορφιά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε δύναμη; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε δύναμη.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ταχύτητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ταχύτητα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τις δυνάμεις

261. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις. Ποιες τέσσερις; Η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις δυνάμεις». Ογδοη.

9. Η ομιλία για το δάσος

262. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι ικανός να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Ποιες τέσσερις; Με τον ηδονικό λογισμό, με τον λογισμό του θυμού, με τον λογισμό της βίας, στερείται σοφίας, είναι ηλίθιος, βουβός - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν είναι ικανός να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ικανός να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Ποιες τέσσερις; Με τον λογισμό της απάρνησης, με τον λογισμό του μη θυμού, με τον λογισμό της μη βίας, είναι σοφός, όχι ηλίθιος, όχι βουβός - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ικανός να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση». Ένατη.

10. Η ομιλία για την πράξη

263. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Ποιες τέσσερις; Με σφαλερή σωματική πράξη, με σφαλερή λεκτική πράξη, με σφαλερή νοητική πράξη, με σφαλερή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Ποιες τέσσερις; Με ασφαλή σωματική πράξη, με ασφαλή λεκτική πράξη, με ασφαλή νοητική πράξη, με ασφαλή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός,

έμπειρος, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπίκριτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη». Δέκατη.

Έκτο κεφάλαιο της άμεσης γνώσης.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Άμεση γνώση, αναζήτηση, επιτομή, Μαλουκυαπούττα·

Οικογένεια, δύο και ευγενή άλογα, δύναμη, εργασία στο δάσος.

7. Το κεφάλαιο για την πορεία των πράξεων

1. Η ομιλία για αυτόν που σκοτώνει έμβια όντα

264. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στον φόνο έμβιων όντων, και επαινεί τον φόνο έμβιων όντων - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και επαινεί την αποχή από τον φόνο έμβιων όντων - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτόν που παίρνει το μη δοσμένο

265. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στη λήψη του μη δοσμένου, και επαινεί τη λήψη του μη δοσμένου - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ...

«Ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και επαινεί την αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για αυτόν που έχει λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά

266. ... Ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και επαινεί τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ...

Ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και επαινεί την αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον ψεύτη

267. ... Ο ίδιος λέει ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία, και συναινεί στην ψευδολογία, και επαινεί την ψευδολογία - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ...

Ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, και συναινεί στην αποχή από την ψευδολογία, και επαινεί την αποχή από την ψευδολογία - με αυτές... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη διχαστική ομιλία

268. ... Ο ίδιος μιλάει διχαστικά, και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία, και συναινεί στη διχαστική ομιλία, και επαινεί τη διχαστική ομιλία - με αυτές... κ.λπ...

Ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, και επαινεί την αποχή από τη διχαστική ομιλία - με αυτές... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Ομιλία για τη σκληρή ομιλία

269. ... Ο ίδιος μιλάει σκληρά, και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία, και συναινεί στη σκληρή ομιλία, και επαινεί τη σκληρή ομιλία... κ.λπ...

Ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, και επαινεί την αποχή από τη σκληρή ομιλία - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τη φλυαρία

270. ... Ο ίδιος φλυαρεί, και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία, και συναινεί στη φλυαρία, και επαινεί τη φλυαρία - με αυτές... κ.λπ...

Ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, και συναινεί στην αποχή από τη φλυαρία, και επαινεί την αποχή από τη φλυαρία - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για την πλεονεξία

271. ... Ο ίδιος είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία, και συναινεί στην πλεονεξία, και επαινεί την πλεονεξία... κ.λπ...

«Ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία, και συναινεί στη μη πλεονεξία, και επαινεί τη μη πλεονεξία - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη διεφθαρμένη συνείδηση

272. ... Ο ίδιος έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον θυμό, και συναινεί στον θυμό, και επαινεί τον θυμό - με αυτές... κ.λπ...

Ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό, και συναινεί στον μη θυμό, και επαινεί τον μη θυμό - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τη λανθασμένη άποψη

273. ... Ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη, και συναινεί στη λανθασμένη άποψη, και επαινεί τη λανθασμένη άποψη - με αυτές... κ.λπ...

Ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη, και συναινεί στην ορθή άποψη, και επαινεί την ορθή άποψη - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον ευδαιμονικό κόσμο». Δέκατη.

Έβδομο κεφάλαιο της πορείας πράξης.

8. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

1. Η ομιλία για την εφαρμογή της μνήμης

274. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν τέσσερα φαινόμενα. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός στο σώμα παρατηρών το σώμα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τέσσερα φαινόμενα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ορθή επίμονη προσπάθεια

275. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν τέσσερα φαινόμενα. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τέσσερα φαινόμενα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τις βάσεις πνευματικής δύναμης

276. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν τέσσερα φαινόμενα. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας· αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τέσσερα φαινόμενα». Τρίτη.

4-30. Οι ομιλίες για την πλήρη κατανόηση κ.λπ.

277-303. «Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί... κ.λπ...για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση, πρέπει να αναπτυχθούν τέσσερα φαινόμενα... κ.λπ... Τριακοστό.

31-510. Οι ομιλίες για το μίσος, την άμεση γνώση κ.λπ.

304-783. «Του μίσους... κ.λπ... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας για την άμεση γνώση... για την πλήρη κατανόηση... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τέσσερα φαινόμενα». Δέκα συν πεντακόσια.

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Τέλος του κειμένου της συλλογής των τετράδων.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 04. Το βιβλίο των τεσσάρων. 5. Η πέμπτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org